

19. 5. 2004

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Etika především

Zřejmě asi všichni lidé v hloubi duše touží po spravedlnosti, každý si jí ale představuje jinak a navíc k jejímu různému chápání budou napomáhat i situace, do kterých se člověk v průběhu času dostane – zvýhodnění druhého je přece nespravedlivé, ale zvýhodnění mě by bylo přece něco jiného, protože já bych na rozdíl od toho druhého, který je sobec, činil pouze všeobecné dobro – nepřipomíná vám to něco ?

Podle slovníku cizích slov je etika nauka o mravnosti, o pravidlech mravního jednání, resp. mravních zásadách. Co je to ovšem ale mravnost ?

Každopádně etika je rozhodně důležitá, pokud bychom chtěli její smysl z vulgarizovat, tak mimo jiné proto, abychom se v nejhorším případě nepobili navzájem, popřípadě abychom se navzájem neokrádali. No a právě v oněch ekonomických oblastech je etika velmi zajímavá, dokonce by se dalo říci, že nabývá různé, někdy až netušené podoby.

Zřejmě asi všichni lidé v hloubi duše touží po spravedlnosti, každý si jí ale představuje jinak a navíc k jejímu různému chápání budou napomáhat i situace, do kterých se člověk v průběhu času dostane – zvýhodnění druhého je přece nespravedlivé, ale zvýhodnění mě by bylo přece něco jiného, protože já bych na rozdíl od toho druhého, který je sobec, činil pouze všeobecné dobro – nepřipomíná vám to něco ?

No a protože lidé jsou chybujiící, a protože i tito chybujiící, kteří jsou v čele velkých společností (tady budou možná pouze výjimky, tzn. ti jediní nechybujiící, skutečnost není rozhodující), si uvědomili, že ekonomicky bude pro jejich společnosti nejlepší být těmi nejlepšími a nejspravedlivějšími (vím, že existuje i určité množství těch, kteří to myslí opravdově – nevím ovšem, zda to je „větší či menší polovina“), začaly vznikat etické kodexy, zásady etiky společnosti, či jak se ty všechny dokumenty, zásadního významu nazývají.

V čele jdou samozřejmě jako správní průkopníci pokroku a civilizace nadnárodní společnosti, následováni těmi velkými, národními až regionálními.

Podíváme-li se do některého z takovýchto kodexů, najdeme v něm poměrně velice jasně, srozumitelně a logicky popsané zásady a vztahy mezi společnostmi a jejími dceřinnými společnostmi, vztahy k dodavatelům, a to oboustranně, vztahy ke společnosti, vztahy k zaměstnancům, apod. Prostě vše je jasné, srozumitelné, přehledné, přátelské, přímočaré. Jako příklad např. z kodexu nejmenované společnosti, kde se dává dodavatelům najevo, nás neuplatíte, nás raději ani nehostěte, my od vás nic nepřijmeme, jsme čestní, spravedliví, neúplatní, všechno negativní oznámíme, pokud bychom náhodou něco přijali, tak to stejně zaevidujeme, pokud to bude nepřiměřené, tak to vrátíme a pokud by to bylo přiměřené a my to nevrátili, bude to u nás evidováno a všichni to budou vědět a ten, který to přijal bude vědět že všichni to vědí, takže vám to nepomůže, a tak. Funguje-li ale všechno takto dokonale, asi se musí objevit otázka - může takováto společnost vůbec v současné

džungli fungovat a prosperovat ?

Odpověď zní ano, rozhodně, možná ještě lépe. Důvodem je, že

- ti poctiví (oškliví by řekli naivní, ale to ne) vědí, že konečně to někdo chce dělat jinak a proto má jejich sympatie. No a protože jen málokdo se seznamuje se vším, asi ani nenalezli určité pasáže v případných prohlášeních, která by mohla vzbuzovat jejich opatrnost.
- ti pragmatičtí, kteří vědí, jak se ta hra hraje, jsou uklidněni, protože umí číst mezi řádky
- ostatním je to jedno, protože jim to už je jedno, nebo je to bezprostředně neohroží či jim to nepomůže, popřípadě vědí že to, že si o tom mohou něco myslet, je to jediné, co s tím mohou dělat.

Jako příklad skutečnosti, potvrzující schopnost nejmenované společnosti přežít a prosperovat, lze z jejího etického kodexu uvést, že nezbytností jsou platby lobujícím organizacím – je ale třeba aby lobování nejen podporovalo zájmy společnosti, ale i zlepšovalo pověst této společnosti jako společnosti etické. Stejně tak mohou podle kodexu existovat legitimní nebo obvyklé prostředky k rychlejšímu či efektivnějšímu zajištění služeb, platby za takové služby však musí být odvozeny z hodnoty těchto služeb, musí být správně vyúčtovány a schváleny vedením společnosti. No a aby nedošlo náhodou k omylu, žádné platby státním zaměstnancům nejsou povoleny.

Po přečtení takového kodexu se nutně objeví otázka, zda má takový dokument i jiný, než reklamní smysl. Někdy a někde asi rozhodně ano a takové společnosti a osobám v jejím vedení je třeba vyslovit uznání, obecně otázkou však je, jestli by někdy méně nebylo více.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Prováděcí nařízení Komise \(EU\) č. 305-306/2012 ze dne 10. dubna 2012](#)
- [Právní symbolika v podání T. Hobbese](#)
- [Nezávislé regulační orgány \(stručný nástin problematiky\)](#)
- [Nebudme hloupí aneb o heraldickém právu u nás X. část – možné erbovní spory v ČR dnes](#)
- [Nebudme hloupí aneb o heraldickém právu u nás IX. část – „Smluvní příbuzenství“ a továrny na erby](#)
- [Etika především](#)
- [Právo, pohádky a kultura sebelásky](#)
- [Nebudme hloupí aneb o heraldickém právu u nás - VIII. část – Erbovní spory](#)
- [Nebudme hloupí aneb o heraldickém právu u nás VII. část – Málo známé dokumenty, deklarace české šlechty 1938-1939](#)
- [Nebudme hloupí aneb o heraldickém právu u nás VI. část – Zadarmo to nebude, právo na místo](#)
- [Nebudme hloupí aneb o heraldickém právu u nás V. část – Nebijte dámu aneb heraldická etiketa](#)